The Invention of the "Messiah"

There is an argument that accompanies all religions in the world. No matter what religion in the world, there is always one person who heard God and managed to convince others that he was speaking the truth.

As mentioned, this may be true for many religions that have arisen over the years, you don't need to mention the founders of each of the religions to know that this is what happened in the process of founding the relevant religion.

When one person hears voices, it can be attributed to some mental problem - the fact that he manages to convince others means that he is an excellent salesman. When the same concept that that person preached is joined by masses, that concept becomes something "legitimate," "true," and "true."

Many questions are asked here, but there is a single essential question: how can that person generate so many followers? After all, in the usual tautological approach, if there are many followers, then it is a sign that it is true. A kind of "a million people are not wrong."

In fact, what that person needed was to convince the circle closest to him. The circle closest to him convinces the circle closest to them and so on. We will not go into the technical and/or economic dimensions here, which are no less important, in order to attract those who are convinced to the same view.

However, there must still be some significant trigger that those who join will receive in order to be convinced to join the same movement.

This is where the struggle that took place in the Land of Israel during the Second Temple period comes in, between two political views. When the central government was in the hands of the Romans, who saw the Israel of that time as a Roman colony like all the other colonies.

It must be assumed that the political struggle over who represents the people against the Roman government yielded some benefits to the representatives. Otherwise, the efforts made to seize representation from the hands of the priests would not have been worthwhile. In fact, the Torah of Moses unequivocally determined that the people of Israel would always have two leaders. A political leader versus a spiritual leader. The political leader was responsible for the political sphere, while the spiritual leader was responsible for the worship and faith of the Israelites.

Moses, the first political leader, with his brother Aaron

"המצאת המשיח

יש טיעון שמלווה את כל הדתות בעולם לא חשוב איזה דת בעולם, תמיד אדם אחד שמע את האלוהים והוא הצליח לשכנע את האחרים שהוא דובר אמת.

כאמור זה עשוי להיות נכון לגבי דתות רבות שקמו במהלך השנים, לא צריך להזכיר את המייסדים של כל אחת מהדתות כדי לדעת שזה מה שקרה בתהליך יסוד הדת הרלוונטית.

כאשר אדם אחד שומע קולות יכולים לייחס זאת לאיזה בעיה נפשית – זה שהוא מצליח לשכנע אחרים זה אומר שהוא איש מכירות מעולה.

כאשר לאותה תפיסה שאותו האדם הטיף, מצטרפים המונים, הופכת אותה תפיסה למעין משהו "לגיטימי" "אמיתי" ו"נכון".

נשאלות כאן שאלות רבות, אבל ישנה שאלה מהותית יחידה, כיצד יכול אותו אדם לייצר כל כך הרבה עוקבים? הרי בגישה הטאוטולוגית הרגילה, אם יש הרבה עוקבים, הרי זה סימן שזה נכון. מעין "מיליון אנשים לא טועים".

בעצם מה שהיה צריך אותו אדם, זה לשכנע את חוג הקרוב אליו. החוג הקרוב אליו משכנע את החוג הקרוב אליהם וכך הלאה. לא ניכנס כאן למימד הטכני ו/או למימד הכלכלי שהוא חשוב לא פחות, כדי לצרף משוכנעים לאותה תפיסה. אולם, בכל זאת חייב להיות איזה שהוא טריגר משמעותי שאותם מצטרפים יקבלו כדי להשתכנע להצטרף לאותה חנועה.

כאן נכנס המאבק שהתרחש בארץ ישראל בתקופת בית שני, בין שתי תפיסות פוליטיות. כאשר השלטון המרכזי היה נתון בידיהם של הרומאים אשר ראו בישראל של אז, מושבה רומית ככל שאר המושבות.

יש לשער כי המאבק הפוליטי על מי מייצג את העם מול השלטון הרומי, הניב למייצגים טובות הנאה כלשהם. אחרת, המאמצים שנעשו כדי לכבוש את הייצוג מידיהם של הכוהנים, לא היה כדאי.

למעשה, תורת משה קבעה באופן חד משמעי כי בעם ישראל יהיו תמיד שני מנהיגים. מנהיג מדיני מול מנהיג רוחני. המנהיג המדיני היה אחראי על תחום המדיני ואילו המנהיג הרוחני היה אחראי על הפולחן ועל האמונה של בני ישראל.

משה המנהיג המדיני הראשון, לידו אהרון אחיו כמנהיג הרוחני. יהושע כמנהיג המדיני ולידו הכוהן הגדול מבית as the spiritual leader. Joshua as the political leader and with him the high priest from the house of Aaron. This was also the case during the period of the kings. During the period of the judges, there was always a high priest and with him the judge on duty who saved the people. Even during the Hasmonean period, the royal house was from the Hasmonean family and there was a high priest.

The Roman occupation led to the abolition of the political leadership that was in the hands of the Roman governor. The people were left with only spiritual leadership, for which the rabbinical movement, which was also beginning to raise its head, competed. In order to attract the common people to them, the rabbis resorted to several methods. The first was to invent instructions that supposedly existed in the Torah of Moses.

That is, they offered a translation of the Torah of Moses, a translation and interpretation that often contradicted the Torah of Moses. The reason for this is clear, to distance the people from the interpretation of the priests.

As mentioned, the priesthood had the sole mandate over the Torah of Moses. Therefore, any interpretation would divert the people from following the Torah of Moses and the priests and lead them directly to the responsibility of the rabbis.

Another method they adopted was the invention of a ritual such as prayers for every action and especially the invention of a meeting house where they could establish instructions that would lead to control over the people.

This was also in contrast to the Torah of Moses, which required a simple ritual that would take place only three times a year in a specific place called Zion, where the Temple stood at the time.

Inciting the people and preventing them from reaching the Temple creates a disconnect from the people and the priesthood, the spiritual leaders, which creates a void that is filled by the rabbis themselves.

This action, at the time of the split of the monarchy, after the death of Solomon, created the idolatry that spread in the northern kingdom of Israel, which ultimately led to the destruction of the entire northern kingdom and the exile of its inhabitants to an unknown place.

With this method, the rabbis were able to prevent the Jews from the true knowledge that was in the hands of the priests, and instead of this correct knowledge, the אהרון,. כך גם היה בתקופת המלכים. בתקופת השופטים, היה תמיד כוהן גדול ולידו השופט התורן אשר הציל את העם. אפילו בתקופת החשמונאים, בית המלוכה היו ממשפחת החשמונאים והיה כוהן גדול.

הכיבוש הרומי הוביל לביטול המנהיגות המדינית שהייתה בידיו של הנציב הרומי. לעם נותר רק ההנהגה הרוחנית, עליה התחרו גם תנועת הרבנים שהחלה להרים את הראש.

על מנת למשוך אליהם את העם הפשוט, נקטו הרבנים בכמה שיטות. הראשונה היתה להמציא הוראות אשר כביכול קיימות בתורת משה.

כלומר, הציעו תרגום לתורת משה, תרגום ופרשנות שלעיתים קרובות סתרה את תורת משה. הטעם לכך ברור, כדי להרחיק את העם מהפרשנות של הכוהנים.

מעמד הכוהנים כאמור, היה בעל המנדט היחיד על תורת משה. לכן כל פרשנות היה מסיטה את העם מלעקוב אחר תורת משה והכוהנים ומובילה אותם ישירות לאחריותם של הררוים

שיטה אחרת שנקטו בה הוא המצאה של פולחן כגון תפילות על כל פעולה ובעיקר המצאה של בית כינוס בו יכלו לקבוע הוראות שיובילו לשליטה על העם.

גם זאת בניגוד לתורת משה אשר דרשה פולחן פשוט אשר יתקיים רק שלוש פעמים בשנה במקום ספציפי המכונה ציון, שם עמד בזמנו בית המקדש.

הסתת העם ומניעת הגעתו אל בית המקדש, יוצרת נתק מהעם ומעמד הכוהנים, המנהיגים הרוחניים , מה שמייצר חלל אשר מתמלא על ידי הרבנים עצמם.

פעולה זו יצרה בזמנו עם פיצול המלוכה, לאחר מות שלמה, את עבודת האלילים שפשטה בממלכה הצפונית של ישראל, מה שהוביל בסופו של דבר להשמדת כל הממלכה הצפונית והגליית תושביה למקום לא נודע.

בשיטה זו, יכלו הרבנים למנוע מהיהודים את הידע האמיתי שהיה נתון בידיהם של הכוהנים, ובמקום הידע הנכון הזה, החדירו הרבנים את ההוראות שלהם שסתרו כאמור את כל מה שתורת משה מלמדת.

אולם, האמצעי האולטימטיבי אשר סייע בידיהם של הרבנים, הייתה שימוש ציני במצבם הכלכלי, העלוב של היהודים אשר נאנקו תחת עול המיסוי והכיבוש הרומי.

לשם כך הרבנים המציאו את הדמות המיוחדת "משיח" מלך

rabbis inserted their own instructions that, as stated, contradicted everything that the Torah of Moses teaches.

However, the ultimate means that helped the rabbis was a cynical use of the poor economic situation of the Jews who groaned under the burden of taxation and Roman occupation.

To this end, the rabbis invented the special figure of the "Messiah" a heroic king from the house of David, who would come and redeem the people from Roman occupation.

This invention took root well among the people and was perceived as a very stimulating change and as a significant motivation to rebel against the Roman occupation.

Machiavelli, for example, argues that people will want change if their current situation is so bad that it cannot be worse, and therefore they will advocate for a change that might help them.

All revolutions were created because of the hope that the situation might improve from the bad situation they are in at the moment. He says (in a paraphrase): People do not seek better, but an escape from worse.

Therefore, the motif of the "Messiah" who would come to "rescue" the people from Roman slavery became the most important pre-emptive motif that led the people to the influence of the rabbis.

The inevitable result was that among the Jews, many Jews rose up who "raised the gauntlet" and saw themselves worthy of being called "Messiah" and challenged the Romans.

The vast majority of those rebels were captured and executed. Anyone who acted against Roman rule was crucified. Because only by this cruel punishment of crucifixion did the Romans believe that they would prevent the inhabitants from rebelling against Rome. However, every time such a rebel called himself "Messiah" and there were even rabbis who called them "Messiah". For example, Akiva, considered one of the greatest rabbis of Rabbinic Judaism, called Bar Kochba, who as mentioned failed and caused the heaviest disaster for the Jewish people since the destruction of the Second Temple, "Messiah". As mentioned, when such a "Messiah" was killed, it was very easy for the rabbis to excuse that in fact he was not the true "Messiah". From here, the short way to describe what the qualities of a true "Messiah" are. Everything that those failed messiahs do not have. The resulting result of the invention of the "Messiah"

גיבור מבית דוד, אשר יבוא ויגאל את העם מהכיבוש הרומי. המצאה זו, השתרשה היטב בעם ונתפסה כמשתנה מאד מעורר וכמוטיבציה משמעותית להתמרד כנגד הכיבוש הרומי.

מקיאבלי למשל, טוען שאנשים ירצו שינוי אם מצבם הנוכחי גרוע כך לא יכול להיות גרוע יותר ולכן הם ידגלו בשינוי שאולי יסיע להם.

כל המהפכות נוצרו בגלל התקווה שהמצב עשוי להשתפר מהמצב הגרוע בו הם נמצאים ברגע זה. הוא אומר (בפרפרזה): אנשים לא מחפשים טוב יותר, אלא בריחה מגרוע יותר.

לכן, מוטיב ה"משיח" שיבוא ל"גאול" את העם מהשיעבוד הרומי, הפך להיות מוטיב מקדם החשוב ביותר אשר הוביל את העם אל ההשפעה של הרבנים.

התוצאה הבלתי נמנעת הייתה שבקרב היהודים קמו יהודים רבים אשר "הרימו את הכפפה" וראו עצמם ראויים להיקרא "משיח" וקראו תיגר על הרומאים.

רוב רובם של אותם מורדים נתפסו והוצאו להורג. כל מי שפעל כנגד השלטון הרומי, נצלב. כי רק כך בעונש אכזרי של צליבה, האמינו הרומאים שהם ימנעו מהתושבים להתמרד כנגד רומא.

אולם, כל פעם שמורד כזה שקרא לעצמו "משיח" ואפילו היו רבנים שקראו להם "משיח". למשל עקיבא הנחשב לאחד הרבנים הגדולים של היהדות הרבנית, קרא לבר כוכבא, אשר כאמור נכשל וגרם את האסון הכבד ביותר לעם היהודי מאז חורבן בית שני, "משיח".

כאמור כאשר "משיח" כזה נהרג, היה קל מאד לרבנים לתרץ כי בעצם זה אינו "המשיח" האמיתי. מכאן הדרך קצרה לתאר מה התכונות של "משיח" אמיתי. כל מה שאין לאותם המשיחים הללו שנכשלו.

התוצאה המתגלגל של המצאת "המשיח" הוא המרד אשר התחולל בהשראת נושא "משיח" מרד המכונה "המרד הגדול", אשר הוביל בסופו של דבר להחרבת בית המקדש והריגתם של כל הכוהנים אשר פעלו בו.

אולם, גם אירוע זה שיחק היטב לידיהם של הרבנים. במקום להתאבל באמת על חורבן בית המקדש, הם ניצלו את החלל שנוצר כתוצאה ממות הכוהנים והשתלטו על כל חייהם של היהודים. was the rebellion that took place inspired by the theme of the "Messiah" - a rebellion known as the "Great Revolt", which ultimately led to the destruction of the Temple and the killing of all the priests who worked in

However, this event also played well into the hands of the rabbis. Instead of truly mourning the destruction of the Temple, they took advantage of the void created by the death of the priests and took control of all the lives of the Jews.

In the absence of opposition from the priests, the rabbis could invent anything they could think of. It should be remembered that the level of literacy in ancient times was not the same as in modern times.

Many people in ancient times were not exposed to studies, reading, and any materials that could advance their education. Therefore, they relied on oral transmission now carried out by the rabbis in the synagogues that began to spring up everywhere in the Land of Israel and in the Diaspora.

Thus, the rabbis were able to instill their "Torah" that contradicted the Torah of Moses and shift all the weight מתנהג" בהתאם "להוראותיהם" בקול" הרבנים ו"מתנהג" בהתאם of the burden from the priests who had the legitimate mandate to enforce the Torah of Moses to them, who lacked the Torah authority to determine the conduct of the people.

Thus, the rabbis were able to control the people and even preach "morality" to the people for not "listening" to the voice of the rabbis who had now become the exclusive "guides" of the people.

To enhance control, they began to use another equally important variable - "resurrection". Thus, whoever "listens to the voice" of the rabbis and "behaves" in accordance with their "instructions" would be granted "resurrection".

On the other hand, anyone who does not obey the dubious "authority" of the rabbis would not be granted "resurrection". Which further strengthened control over people without literacy and without alternative sources for comparison.

Beyond this, this invention of the "Messiah" created two more stepsons who made use of the same phenomenon while forcing the structure into the politics that emerged in the struggle between the various forces at that time.

The first stepchild is Christianity, which took all the inventions of Rabbinic Judaism "Messiah" and the resurrection of the dead" to a more distant place. Which added "Heaven" as the temporary resting place of those

בהעדר אופוזיציה מצד הכוהנים, יכלו הרבנים להמציא כל מה שעולה על דעתם. יש לזכור כי מידת האוריינות בעת העתיקה אינה זה לתקופה המודרנית.

רבים מהאנשים בעת העתיקה, לא נחשפו ללימודים, לקריאה ולכל חומרים היכולים לקדם את השכלתם. לכן, הם הסתמכו על העברה בעל פה שנעשתה כעת על ידי הרבנים בבתי הכינוס שהחלו לצוץ בכל מקום בארץ ישראל ובגולה.

כך, הרבנים יכלו להחדיר את "תורתם" המנוגדת לתורת משה ולהסיט את כל כובד המשקל מהכוהנים בעלי המנדט הלגיטימי מכורח תורת משה אליהם, חסרי הסמכות התורנית לקבוע את התנהלות העם.

כך יכלו הרבנים לשלוט על העם ועוד להטיף לעם "מוסר" על "כך שאינו "שומע" בקול הרבנים שהפכו כעת ל"מנחים הבלעדיים של העם.

כדי להעצים את השליטה החלו לעשות שימוש במשתנה נוסף חשוב לא פחות – "תחיית המתים". כך, מי "ששומע "לתחיית המתים".

לעומת זאת כל מי שאינו נשמע "לסמכותם" המפוקפקת של הרבנים, לא יזכה "לתחיית המתים". מה שעוד יותר העצים את השליטה על אנשים ללא אוריינות וללא מקורות אלטרנטיביים להשוואה.

מעבר לזה, להמצאה זו של "המשיח", נוצרו עוד שני בנים חורגים אשר עשו שימוש באותה תופעה תוך אילוץ המבנה אל תוך הפוליטיקה המסתמנת במאבק בין הכוחות השונים בעת ההיא.

הבן החורג הראשון הנצרות, אשר לקחה את כל ההמצאות של היהדות הרבנית "משיח" ותחיית המתים" למקום רחוק יותר. אשר הוסיפה את "גן העדן" ככמקום המנוחה הזמנית של אלו שממתינים "לתחיית המתים".

מי הם הממתינים "בגן העדן" "לתחיית המתים", כל אלו הנשמעים לדוקטרינה של הנצרות. כל מי שאינו מקבל או לא נשמע לדוקטרינה בכפוף להוראות, יקבל עונש ניצחי במקום המכונה "גהינום".

הבן החורג השני השתרשר מהבן החורג הראשון, האיסלאם. גם כאן, נלקחו מוטיבים המרכזיים של "משיח" "תחיית המתים" "גן עדן" ו"גהינום". אולם כאן, נכנס אלמנט פוליטי משמעותי. who await the "resurrection of the dead".

Who are those who await "in Heaven" "for the resurrection of the dead", all those who obey the doctrine of Christianity. Anyone who does not accept or does not obey the doctrine subject to the instructions, will receive eternal punishment in a place called "Hell". The second stepchild was linked to the first stepchild, Islam. Here too, the central motifs of "Messiah" "resurrection" "Hell" and "Hell" were taken. However, here, a significant political element entered.

Without going into all the variables involved in the Muslim theological concept, we can see at least with the naked eye that the central motif of the spread of Muslim theology through conquest is the need to appease the The fighters.

Therefore, the fighter for the sake of spreading Muslim theology is guaranteed a double reward. If he survives the act of conquest, he is entitled to take whatever booty he desires.

However, if he is killed as a result of the act of conquest, then he is guaranteed a reward seventy times the reward he would have received had he remained alive.

He will enjoy unlimited sexual relations with eternal virgins, and his family will also enjoy the Muslim "paradise" and everything it "offers" to the believers. Thus, Rabbinic Judaism invented the "Messiah" in order to take control of Jewish life. However, the result of this takeover was disastrous for the Jews themselves. Because the development of the stepsons of Rabbinic Judaism, Christianity and Islam, led the Jews to a life under the Christian and/or Muslim "boot" which was sometimes even worse than life under the Roman "boot" from which they sought to be freed.

מבלי להיכנס לתוך כל המשתנים הכוללים בתפיסה התאולוגית המוסלמית, נוכל לראות לפחות בעין בלתי מזויינת כי המוטיב המרכזי של הפצת התאולוגיה המוסלמית באמצעות כיבוש, הרי הצורך להרגיע את הלוחמים.

לכן, הלוחם לטובת הפצת התאולוגיה המוסלמית מובטח גמול כפול. במידה והוא יוותר בחיים בפעולת הכיבוש, הוא זכאי לקחת שלל מכל מה שהוא חפץ.

אולם, במידה והוא ייהרג כתוצאה מפעולת הכיבוש, אז מובטח לו גמול פי שבעים פעם מהגמול שהיה מקבל אילו נותר בחיים.

הוא ייהנה מיחסי מין בלתי מוגבלים עם בתולות נצחיות ובני משפחתו אף הם ייהנו "מגן העדן" המוסלמי ומכל מה שהוא "מציע" למאמינים.

כך, היהדות הרבנית המציאה את "המשיח" כדי להשתלט על חיי היהודים. אולם התוצאה של השתלטות זו הרת אסון ליהודים עצמם.

כי התפתחותם של הבנים החורגים ליהדות הרבנית, הנצרות והאיסלאם, הובילה את היהודים לחיים תחת "המגף" הנוצרי ו/או המוסלמי שלעיתים היה אף גרוע מהחיים תחת "המגף" הרומי ממנו הם ביקשו להשתחרר.